

**Freelancers kunnen zich indekken tegen arbeidsongeschiktheid
Raad voor de Journalistiek werkt vijf jaar
Foto- en filmprijs Vlaanderen 2007 gelanceerd
Schending bronnengeheim kost Belgische Staat 40.000 euro
En Caroline Van den Berghe gaat in op het gekibbel om Annick**

BELGIE-BELGIQUE

PB

8900 IEPER I

3/8/36

afgiftekantoor Ieper

De Journalist

m a g a z i n e v a n d e V V J

24 januari 2008 - nummer 110 - Verschijnt maandelijks - v.u. pol deltour, IPC, résidence palace blok C - wetstraat 155 1040 Brussel

januari
2008

INHOUD

UIT DE VVJ

3

ACTUEEL / SERVICE

Freelancers kunnen zich indekken tegen arbeidsongeschiktheid:

AVBB en SECUREX lanceren voordelige groepsverzekering

4-5

Raad voor de Journalistiek werkt vijf jaar:

een onderzoeksverslag en enkele aanbevelingen

6-7

De VVB lanceert de Foto- en Filmpersprijs 2007:

uitnodiging tot deelname en reglement

8-9

De persvrijheid in de wereld anno 2008:

RSF presenteert haar jaarlijkse wereldkaart

10-11

Schending bronnengeheim kost Belgische Staat 40.000 euro

12

Media en alloctonen: er is beterschap, maar niet genoeg

13

VVJ-bestuur vraagt waakzaamheid rond grensvervaging

tussen journalistiek en marketing

19

RAAD VOOR DE JOURNALISTIEK

De zaak Slangen c/ *Knack* en Dirk Draulans

14

De zaak S., S. e0n C. c/ *Het Belang van Limburg*

15

BOEKEN

16-17

DE DEADLINE VOORBIJ

Caroline Van den Berghe reageert op Kirsten Bertrand

18

ONDER EMBARGO

19

Boliviaanse journalisten interviewen in ondankbare omstandigheden Pedro Montes, een vakbondsleider. Montes verschool zichzelf met twee collega's in het vakbondsgebouw in La Paz na het doelwit te zijn geweest van een bomaanslag. Ook Boliviaanse journalisten zelf blijven bij herhaling het slachtoffer van geweld en intimidatie, zo leren de jaarrapporten van IFJ en RSF. (Foto EPA/Belga)

De Journalist *Uit de VVJ*

MAGAZINE VAN DE
VLAAMSE VERENIGING VAN
JOURNALISTEN (VVJ)

COÖRDINATIE

Pol DELTOUR
pol.deltour@journalist.be

VASTE MEDEWERKERS

Jan BACKX
BELGA
Ivan DECLERCQ
Marleen SLUYDTS
Johan VAN CUTSEM
Luc VANHEERENTALS
Mark VLAEMINCK
PHOTO NEWS
ZAK

REDACTIESECRETARIAAT

Résidence Palace
Blok C - Lokaal 2232
Wetstraat 155 - 1040 Brussel
Tel. 02/235.22.70
Fax 02/235.22.72
info@journalist.be
www.journalist.be

ABONNEMENTEN

Lisbeth MOONS
Zie adres hierboven
lisbeth.moons@journalist.be

RECLAMEREGIE

Lisbeth MOONS
Zie adres hierboven
lisbeth.moons@journalist.be

LAYOUT EN DRUK

Drukkerij Deman NV
Nijverheidslaan 5
8970 Poperinge
Tel. 057/33 67 21
Fax 057/33 40 18

UW VERTROUWEN WAARD

We zijn nog net op tijd, en dus wensen we op de valreep iedereen het allerbeste voor 2008. Niet enkel op persoonlijk vlak maar ook op de werkvloer. De pers rendeert het beste als iedereen de vrijheid krijgt om zijn of haar ding goed te doen. Dat betekent niet teveel druk van bovenaf, uitstekende relaties met collega's en een eerlijk loon dat de waardering weerspiegelt voor het gepresteerde werk. De VVJ weet maar al te goed dat niet alle mediahuizen daar even zorgvuldig mee omspringen. Aan ons om dat ook in 2008 ter harte te nemen.

2600 leden hebben opnieuw hun vertrouwen bevestigd in de VVJ. De administratieve beslommingen over de nieuwe vrijkaarten voor de NMBS zijn bijna voorbij. Het secretariaat heeft in overdrive gewerkt om alles voor iedereen rond te krijgen. Op enkele strubbelingen na is de operatie goed verlopen.

Hier en daar oppert iemand wel eens de vraag waar de VVJ eigenlijk voor dient? Het meest bekend zijn we natuurlijk als leverancier en hoeder van onze perskaarten – iets waar terreinjournalisten wel degelijk heel wat baat bij hebben. En jawel, in het verlengde van die perskaart beschikken journalisten ook over aanzienlijke materiële voordelen, zoals dat gratis openbaar vervoer. Maar de VVJ schuift ook systematisch mee aan de onderhandelingstafels op de redacties, als er conflicten rijzen of als er nieuwe CAO's moeten worden afgesloten. Specifiek voor loontrekkenden is de VVJ de bewaker van het aanvullende journalistenpensioen, maar ook voor freelancers worden sinds enkele jaren zware inspanningen gedaan. Zie alleen al de interessante nieuwe groepsverzekering gewaarborgd inkomen voor freelancers die we uitgerekend vandaag lanceren. Of de groepsverzekering beroepsaansprakelijkheid die even eerder het daglicht zag. Aan al die initiatieven besteedt het secretariaat veel tijd en energie. Waarbij dan ook nog eens de individuele service komt, waarop hopen leden jaar na jaar een beroep doen. Om nog te zwijgen van de vele inspanningen op het vlak van informatie – via dit blad, via de website – die worden geleverd.

Een specifiek aandachtspunt dit jaar wordt de wet van 1963 op de titel van beroepsjournalist. Dit jaar hopen we een goed doordacht initiatief te nemen om de beruchte wet te laten actualiseren en verfijnen. De pers van meer dan 40 jaar geleden ziet er totaal anders uit dan de mediawereld van nu. De verschillen zijn onherkenbaar groot. Met een nieuw parlement en (hopelijk) een definitieve regering wil de VVJ aftasten wat mogelijk, haalbaar en verdedigbaar is. Zonder weliswaar afbreuk te doen aan de garanties die wet van '63 biedt voor beroepsjournalisten.

De VVJ is daarnaast altijd bezorgd geweest over onze deontologie. Vroeger moest de vereniging daar zelf soms moeilijke oordelen in vellen. Sinds vijf jaar behandelt de Raad voor de Journalistiek alle klachten, tot grote tevredenheid van iedereen. Ook hier speelt de VVJ een doorslaggevende rol, en zorgt ze er mee voor dat de Raad een gerespecteerd orgaan is en blijft. Zo wil ook dit blad – dat met beperkte middelen elke maand in uw bus valt – het discussieforum bij uitstek van de pers zijn. Alles kan beter natuurlijk, en we nodigen u dan ook uit om te reageren, voorstellen te doen en...liefst van al mee te werken en mee te schrijven. Besef dat onze eigen standpunten over het reilen en zeilen van de pers met argusogen worden gevolgd.

Bedankt voor het jaarlijks weerkerend vertrouwen. En wees gerust: uw lidgeld wordt uitstekend beheerd. Mocht u toch twijfels hebben, kom dan naar de algemene ledenvergadering op zaterdag 16 februari. De VVJ speelt open kaart, en onze vereniging is zo sterk als haar vele en trouwe leden dat willen.

Marc Van de Looverbosch

Foto: Johan Van Cutsem

Verzekering Gewaarborgd Inkomen 25u/24 voor zelfstandige journalisten (lid van VVJ/AVBB)

Een uitgebreide dekking tegen een aantrekkelijk tarief zodat u zich op financieel vlak geen zorgen hoeft te maken

Een noodzakelijke en nuttige verzekering

Arbeidsongeschikt worden door ziekte of ongeval, het kan iedereen op elk moment overkomen. Wanneer deze arbeidsongeschiktheid lang duurt, kunnen de financiële gevolgen voor u en uw gezin hard aankomen. Zeker als u zelfstandig bent of een vrij beroep uitoefent. Indien u niet verzekerd bent, bedraagt de uitkering van de sociale zekerheid:

- De eerste maand: q 0.
- Vanaf de tweede maand: q 1.060,80 voor gezinshoofden, q 797,94 voor alleenstaanden (berekend op basis van de dagelijkse sociale uitkeringen op 01/12/2007).

Om geen financiële zorgen te hebben bij ziekte of ongeval is een Verzekering Gewaarborgd Inkomen dan ook een absolute noodzaak. In overleg tussen de AVBB en Securex zijn tarieven uitgewerkt die 11% tot 35% onder de normale marktprijzen liggen. En ook wie ouder is dan 55 jaar kan nog aansluiten.

Voor wie?

- Voor zelfstandigen in hoofdberoep die voor eigen rekening of onder de vorm van een vennootschap werken.

Wat biedt de verzekering Gewaarborgd Inkomen 25u/24?

Een uitgebreide en wereldwijde dekking voor arbeidsongeschiktheid door ziekte of ongeval (zowel in het beroeps- als het privéleven). Gedurende de periode van tijdelijke of blijvende arbeidsongeschiktheid ontvangt u een maandelijks rente.

- Deze rente wordt steeds bepaald in functie van de hoogste graad van fysiologische invaliditeit (vermindering van de lichamelijke integriteit) en economische invaliditeit (vermindering van de werkcapaciteit).
- De minimum invaliditeitsgraad om een uitkering te kunnen genieten bedraagt 25%.
- Een invaliditeitsgraad van 67% of meer wordt gelijkgesteld met een invaliditeit van 100%.

Een dekking op maat

U bepaalt zelf de omvang van uw dekking. U kiest:

- Een constante rente of een gerevaloriseerde rente tegen 2% of 3% (de verzekerde jaarrente wordt ieder jaar met 2% of 3% verhoogd, terwijl de premie constant blijft).
- Een eindleeftijd van 65 jaar.
- Een carenstijd van:
  - 30 / 60 / 90 dagen.

De carenstijd is de periode van invaliditeit die door de verzekeraar niet wordt vergoed en dit telkens wanneer een schadegeval zich voordoet. Bij het bereiken van de leeftijd van 60 jaar wordt de carenstijd zowel bij ziekte als ongeval automatisch 365 dagen.

Bijkomend kan u ook kiezen voor:

- Een tussenkomst in de medische kosten ten gevolge van een ongeval.
- De uitkering van een kapitaal bij overlijden ten gevolge van een ongeval.
- De afkoop van de carenstijd na 60 jaar. De carenstijd blijft dan dezelfde als bij het afsluiten van het contract.
- Een Engelse vrijstelling: indien de invaliditeitsperiode langer is dan de carenstijd, wordt de rente vanaf de eerste dag arbeidsongeschiktheid uitgekeerd.

Leeftijd bij onderschrijving	25	30	35	40	45	50	60
Verzekerde rente	q 20 000	q 20 000	q 20 000	q 20 000	q 20 000	q 20 000	q 20 000
Wachttijd	30 dagen	30 dagen	30 dagen	30 dagen	30 dagen	30 dagen	30 dagen
Revalorisatie	2%	2%	2%	2%	2%	2%	2%
Normaal tarief (jaarpremie)	q 777,26	q 888,84	q 1028,41	q 1202,39	q 1407,67	q 1615,15	Niet mogelijk
Tarief journalisten (jaarpremie) * excl. 9,25% taksen	q 582	q 582	q 582	q 796	q 796	q 1048	q 1048
Prijzvoordeel	25%	35%	43%	34%	43%	35%	-

Voordelen

- Een aantrekkelijke en constante premie**
 Uw premie blijft constant gedurende de looptijd van het contract, ook indien u kiest voor een stijgende rente.
- Beperkte medische formaliteiten**
 Meestal is het voldoende een medische vragenlijst in te vullen en is een medisch onderzoek niet vereist.
- Terugbetaling van de premie**
 Tijdens de periode van invaliditeit, en proportioneel met de graad ervan, betaalt Securex u de gestorte premie terug.
- Fiscaal en sociaal voordelig**
 De betaalde premies zijn fiscaal aftrekbaar, waardoor uw beroepsinkomsten en sociale bijdragen dalen. In de praktijk betekent dit dat uw reële kost van de gestorte premie 65% lager ligt dan de effectieve premie.
- Extra**
 Motorrijden als vrijetijdsbesteding op de openbare weg en voetballen als onbezoldigd amateur zijn automatisch gedekt.

Een voorbeeld

Karin, 35 jaar, werkt als freelance journaliste. Ze heeft een Verzekering Gewaarborgd Inkomen 25u/24 afgesloten met een verzekerde jaarrente van q 30.000. Karin heeft gekozen voor een carenstijd van 30 dagen bij ziekte en ongeval. Ze wil haar verzekerde jaarrente jaarlijks zien stijgen met 2% en wil verzekerd zijn tot de leeftijd van

65 jaar. Ze kiest ook voor een Engelse vrijstelling, en ze beslist nu reeds dat ze, wanneer ze 60 is, een wachttijd van 30 dagen wenst te behouden (zonder deze keuze wordt de wachttijd vanaf 60 jaar automatisch verlengd tot 365 dagen).

Voor de gerevalueerde jaarrente van € 30.000 betaalt Karin € 873 per jaar. De optie "Engelse vrijstelling" kost € 35 (of 4% van de basispremie). De afkoop van de wachttijd kost € 36 (4% van € 873 + € 35). Op de bekomen totaalpremie van € 944 moeten eveneens 9,25% taksen betaald worden. In totaal betaalt Karin dus ongeveer € 1032 per jaar of net geen € 86 per maand, voor een zeer volledige dekking. Mocht Karin eveneens een overlijdenskapitaal (na ongeval) van € 50.000 wensen te verzekeren, dan kost haar dit slechts € 50 per jaar.

De polis "Gewaarborgd Inkomen 25u/24" is een product van VOV Allerlei Risico's Securex - Genèvestraat 4, 1140 Brussel. Onderneming toegelaten bij K.B. van 4.7.1979 (B.S. van 14.7.1979) onder nr. 805 voor de volgende verzekeringsverrichtingen: Ongevallen (1), Ziekte (2) en Diverse geldelijke verliezen (16)

Meer info: www.journalist.be

DE RAAD ONDER DE LOEP. KORT VERSLAG VAN VIJF JAAR WERKING

Ann Braeckman

Op 18 december 2007 werden op een colloquium de resultaten gepubliceerd van een onderzoek over de eerste vijf werkjaren van de Raad voor de Journalistiek. Daarin zat ook een publieksonderzoek waarbij aan de ene kant 20 hoofdredacties in Vlaanderen en aan de andere kant klagers over de werking van de Raad werden ondervraagd.

De voorbije vijf jaar zijn er bij de Raad 159 klachtendossiers ingediend. De klachten gaan vooral over onzorgvuldige berichtgeving (feitelijke onjuistheden, geen wederwoord, gebrekkige bronnencontrole, eenzijdige en tendentieuze berichtgeving...) en schendingen van de privacy. In 52% van de **beslissingen** beschouwde de Raad de klacht als gegrond of deels gegrond. Vijf procent gaf aanleiding tot een advies, in 3% van de beslissingen verklaarde de Raad de klacht onontvankelijk en in 40% van de beslissingen werd een klacht als ongegrond beschouwd. Gemiddeld duurde het zes maanden om tot een beslissing te komen, wat aanzienlijk sneller is dan wanneer een zaak voor de rechtbank wordt beslecht.

Vier op de tien klachten wordt **minnelijk geregeld**. Een minnelijke regeling kan verschillende vormen aannemen. De meest voorkomende is het aanbieden van excuses door de redactie of de journalist aan de klager, al dan niet aangevuld met de mededeling dat deze fout in de toekomst niet meer zal gebeuren en/of dat de redacties de journalistieke deontologie over dit aspect in herinnering zullen brengen. Ook het publiceren van een weerwoord of rechtzetting komt frequent voor. Ruim driekwart van de klagers die een minnelijk akkoord bereikten, oordeelt zeer positief over de klachtenbehandeling. Men is tevreden over de informatie die wordt verstrekt, over het tijdsverloop van de procedure (gemiddeld duurt het afsluiten van een minnelijk akkoord 77 dagen) en de schikking die werd bereikt. Ook de hoofdredacties zijn zeer tevreden met de mogelijkheid om een minnelijke schikking te treffen. Ze beschouwen dit zelfs als een grote troef van de Raad omdat op die manier een (langere en arbeidsintensieve) procedure voor de Raad kan vermeden worden en een oplossing meestal vrij eenvoudig te bereiken valt.

De analyse van vijf jaar werking van de Raad toonde verder aan dat er 142 verschillende **klagers** waren. We sloten de enquête af met een respons van 53%, wat ons de mogelijkheid gaf om een aantal indicaties te vinden van wat leeft bij de klager. Uit onze bevraging bleek dat de tevredenheid over de Raad vrij hoog ligt. Zo'n 70% van de klagers zou bij een volgende (vermeende) inbreuk op een journalistieke handelswijze opnieuw naar de Raad stappen. De positieve elementen die de klagers aanhalen zijn de laagdrempeligheid, de kosteloosheid en de snelheid van de instantie. Daarnaast is men ook tevreden met de informatie die tijdens (of voor) de procedure wordt verstrekt, de manier waarop men zijn standpunt

naar voren kan brengen, de luisterbereidheid bij de Raad en de begrijpelijkheid van de uitspraak.

Het lag in de lijn der verwachtingen dat de personen van wie de klacht ongegrond werd bevonden, ook niet echt tevreden waren met de werking van de Raad. Deze ontevredenheid situeert zich vooral rond de uitspraak zelf, waarbij ook kritiek rijst op 'de gebrekkige waarborgen voor een onafhankelijke behandeling'. Volgens sommigen beschermt de Raad nog te veel de eigen journalisten. Hoewel het merendeel van de klagers dus vrij tevreden is, kwamen er toch een aantal 'werkpunten' naar voren. Vooral inzake genoegdoening blijft men ontevreden. Die kan volgens hen op twee manieren worden gerealiseerd: door de publicatie van de uitspraak in het medium dat betrokken was in de zaak, en door een 'hardere' aanpak van de betrokken journalist. Deze klagers zien liefst ook dat er een sanctie wordt verbonden aan een vaststelling van de Raad dat een klacht gegrond is.

Uit het onderzoek blijkt nog dat heel wat respondenten eerst contact opnemen met de redactie, maar daar botvangen. Soms wordt de telefoon dichtgegooid, of de klacht wordt kort afgehaspeld met nietszeggende antwoorden, of er komt zelfs helemaal geen reactie. Het ongenoegen hierover is dan ook vaak groot. Moeten redacties niet minstens een gemotiveerde reactie sturen naar de klager? Een ombudsman (parttime of fulltime) kan hier soelaas bieden en de eerstelijnsklachtenbehandeling op zich nemen. Hoewel de klacht misschien futiel of zinloos overkomt, is zij vaak van groot belang voor de klager. Ook zou men de klagers via een automatisch standaardantwoord kunnen wijzen op het bestaan van de Raad voor de Journalistiek en de mogelijkheid om daar klacht in te dienen.

Ook de **hoofdredacties** zijn opgetogen over de Raad. De overgrote meerderheid is tevreden met de beslissingen. Zij worden als voldoende afgewogen en consistent beschouwd. De ondervraagden vinden het positief dat de journalist niet aan de schandpaal wordt genageld, maar het toch voldoende duidelijk is welke deontologische inbreuk werd begaan. Wel wordt vermeld dat sommige beslissingen te voorzichtig zijn en misschien wel iets te braaf. De hoofdredacties stellen bijgevolg dat de Raad zich in de toekomst meer mag profileren met zijn uitspraken en meer standpunt mag innemen over bepaalde journalistieke praktijken of in maatschappelijke discussies over journalistiek. De Raad wordt beschouwd als de bewaker van de deontologie, maar mag dat ook meer uitstralen.

Volgens velen is een belangrijk knelpunt van de Raad zijn grote onbekendheid bij het publiek. Uit het onderzoek blijkt dat de redacties bereid zijn om advertentieruimte te geven aan de Raad. Ook suggereren een aantal hoofdredacties dat er kan nagedacht worden over modaliteiten voor de publicatie van beslissingen. Hoewel de hoofdredacties overtuigd zijn van het belang van een Raad die bekend is, ontstaat tegelijkertijd ook de vrees dat de Raad daardoor overspoeld dreigt te worden met nodeloze en futiele klachten. Over de concrete inhoud van de informatiecampagne dient dus goed nagedacht te worden.

De hoofdredacties formuleren ook een aantal andere bedreigingen waar de Raad op termijn geconfronteerd mee kan wor-

den. Zij betreuen het feit dat er in een aantal grote affaires opnieuw naar de rechtbank wordt gestapt. De Raad is volgens hen beter geplaatst om zich over journalistiek-deontologische kwesties te buigen. Verder geven een aantal hoofdredacties aan dat commerciële belangen en winstmotieven de journalistiek bedreigen. Journalisten en hoofdredacteuren mogen wel streven naar een ethisch correcte journalistiek, wanneer mediadirecties er commercieel voordeel in zien om af te glijden naar sensatiejournalistiek of wanneer zij journalisten opleggen om bepaalde opdrachten uit te voeren "die op het randje zijn of erover", kan de Raad daar weinig aan veranderen. Volgens hen staat de Raad hier machteloos. Ook geven zij aan dat de Raad niet mag 'gebruikt' worden om te zien hoe ver men kan gaan.

Laatste vaststelling: er heerst grote verdeelheid over de vraag of de afdwingbaarheid van de beslissingen, met name via sancties, moet verbeterd worden. Ook over de behoefte aan een eigen en geactualiseerde code voor journalistieke deontologie, lopen de meningen uiteen.

Besluitend kunnen we vaststellen dat de Raad op vrij korte termijn tijd al een zeker moreel gezag heeft ontwikkeld bij de journalisten. We kunnen alleen maar hopen dat de Raad in de komende jaren zijn positie versterkt en een kader blijft scheppen over wat deontologisch kan en niet kan. Op die manier kan de Raad een voorbeeld blijven in Europa, en hopelijk werkt dit ook inspirerend voor onze bureaus over de taalgrens...

Wie het volledige onderzoek wil raadplegen, kan een exemplaar bestellen van het boek 'Vijf jaar Raad. Een balans' bij de Raad voor de Journalistiek. Voor meer info: www.rvdj.be.

Zeven aanbevelingen op een rijtje

1. De **bekendheid** van de Raad verbeteren, via een informatiecampagne, via aankondigingen in de media (en op hun websites), met een informatiebrochure. Ook welkom is meer aandacht in journalistieke berichtgeving voor de werking van de Raad, bijvoorbeeld naar aanleiding van de jaarverslagen of de afkondiging van richtlijnen, adviezen en beslissingen.
2. **Minnelijke schikkingen** stimuleren en zowel klager als journalist of medium van de verschillende mogelijkheden op de hoogte brengen met proactieve opstelling vanwege de ombudsman.
3. **Procedureverloop** inkorten door de snellere uitwisseling van stukken, sneller advies van de rapporteringscommissie en kort daarop aansluitend de vergadering van de Raad.
4. Vraag tot **genoegdoening aan klagers** op creatieve wijze tegemoet komen.
5. **Publicatie van beslissingen** van Raad in medium in kwestie.
6. Procedure aanstelling **leden van de Raad** transparanter maken, met mogelijkheid van kandidaatstelling vanuit maatschappelijk middenveld.
7. Uitwerken van een **journalistieke gedragscode** op basis van bestaande codes, richtlijnen, adviezen en beslissingen, na brede consultatieronde en dit met tweejaarlijkse evaluaties in functie van mogelijke actualisering.

Bron: Dirk Voorhoof & Ann Braeckman

Brussel Deze Week

vzw is uitgever van de weekbladen Brussel Deze Week en Agenda. De krant is marktleider voor nieuws over Brussel. Het magazine Agenda bundelt wekelijks alle activiteiten van Brussel, toegelicht en verhelderd door drietalige (N, F, E) redactionele artikels. Beide zijn ruim verspreid in en rond Brussel en in een aantal grote Vlaamse steden.

Brussel Deze Week is op zoek naar een

HOOFDREDACTEUR (m/v)

FUNCTIEOMSCHRIJVING

Als hoofdredacteur bent u, in samenspraak met het bestuur en de algemeen directeur, verantwoordelijk voor het beleid en de inhoud van het weekblad.

U werkt week na week aan een aantrekkelijk en kwalitatief blad in functie van een maximaal bereik van de doelgroep. U bewaakt het redactionele concept en de journalistieke deontologie en verzorgt deels zelf research en redactionele invulling. U houdt de vinger aan de pols op vlak van redactionele evoluties en maakt van Brussel Deze Week een sterke speler binnen een veranderend medialandschap.

U stuurt een team aan van vaste en freelance redacteuren, eindredacteuren, fotografen, illustratoren en vormgevers.

U bouwt een netwerk op van professionele contacten en vertegenwoordigt het weekblad.

PROFIEL

- universitair of gelijkwaardig door ervaring
- vlotte pen, minimaal 5 jaar ervaring binnen een professionele redactie en in de media

- brede visie, grote algemene bagage, inhoudelijke kennis van en interesse voor Brussel in al zijn facetten
- sterk in planning, organisatie, en budget-opvolging
- communicatieve teamspeler met verantwoordelijkheidszin die kan rapporteren, opvolgen en een team kan leiden
- inzicht in juridische en technische materies op vlak van publicaties
- perfecte kennis van het Nederlands, zeer goede kennis Frans en Engels
- wonen in Brussel strekt tot aanbeveling

WIJ BIEDEN

- een boeiende job in een dynamische ploeg
- een voltijds contract van onbepaalde duur
- een correcte verloning met extralegale voordelen

Geïnteresseerden sturen voor 6 februari 2008 een brief met motivatie en cv naar:

Brussel Deze Week vzw, algemeen directeur Marijke Vandebuerie, E. Flageyplein 18, 1050 Brussel of naar marijke.vandebuerie@bdw.be

FOTO- EN FILM VLAANDEREN

Met deze wedstrijd wil de Vlaamse Vereniging van Beeldjournalisten (VVB) het werk van de vele persfotografen en perscameramensen onder de aandacht brengen. Mede dankzij hun werk en inzet krijgt het dagelijkse nieuws als het ware een gezicht.

Daar waar in het verleden de Fotopersprijs Vlaanderen zich beperkte tot inzendingen van persfotografen, worden nu ook perscameramensen uitgenodigd om deel te nemen. Hun belangstelling voor de wedstrijd anno 2007 moet de organisatoren de richting aanwijzen waarin hun plaats in het geheel van de wedstrijd in de toekomst kan evolueren (bij voorbeeld met betrekking tot het aantal prijzen dat wordt voorzien).

De bekroonde inzendingen voor de Foto- en Filmpersprijs Vlaanderen 2007 ontvangen de volgende prijzen: een Prestigeprijs Foto en een Prestigeprijs Film.

Deze prijzen worden gesponsord door ROULARTA MEDIA GROUP, BASF ANTWERPEN en RENAULT.

De VLAAMSE VERENIGING VAN JOURNALISTEN stelt eveneens een prijs ter beschikking.

In het kader van het initiatief FLANDERS PORT AREA van de Vlaamse Gemeenschap en van de havensteden, wordt door de VLAAMSE GEMEENSCHAP een bijzondere Havenprijs ter beschikking gesteld. Met deze prijs wil zij persfoto's of opnamen van perscameramensen bekronen die in 2007 de Vlaamse havens, inclusief deze van Brussel, onder de aandacht van het publiek hebben gebracht.

De voorbereiding en de organisatie van de Foto- en Filmpersprijs 2007 wordt mogelijk gemaakt dank zij de financiële steun van het PROVINCIEBESTUUR VAN ANTWERPEN en de VLAAMSE MINISTER VAN BESTUURZAKEN, BUITENLANDSE ZAKEN, MEDIA EN TOERISME.

Roularta
Media Group

Provincie
Antwerpen

BASF
Antwerpen

Vlaamse
Gemeenschap

FILMPERSPRIJS VLAANDEREN 2007

Artikel 1.

Alleen leden van de Vlaamse Vereniging van Beeldjournalisten (*dit zijn beeldjournalisten die als erkend beroepsjournalist of stagiair lid zijn van de VVJ*) kunnen deelnemen aan de wedstrijd.

Artikel 2.

Voor de Foto- en Filmpersprijs Vlaanderen 2007 komen alleen die opnamen in aanmerking die in de loop van 2007 werden gerealiseerd.

Artikel 3.

Persfotografen kunnen voor de **Prestigeprijs maximum drie foto's** insturen. Ook voor de **Havenprijs kunnen bijkomend maximum drie foto's worden ingediend**.

Deze inzendingen moeten in JPG worden bezorgd. Zij zijn ten laatste op 20 februari 2008 in het bezit van het secretariaat van de wedstrijd (zie hieronder).

De beelden moeten voorzien zijn van een informatieve ondertitel.

De poststempel geldt als datum.

Geprinte foto's worden niet aanvaard, tenzij het deelnemers betreft die analogo werken.

Artikel 4.

Perscameramensen kunnen voor de **Prestigeprijs maximum drie opnamen insturen van maximum 1,40 minuten** ieder.

Ook aan de **Havenprijs kunnen zij met drie inzendingen van maximum 1,40 minuten participeren**.

Deze moeten eveneens ten laatste op 20 februari 2008 op DVD in het bezit zijn van het secretariaat van de wedstrijd (zie hieronder).

De poststempel geldt als datum.

De beelden moeten voorzien zijn van een beknopte situering.

Artikel 5.

De inzendingen zijn anoniem.

De deelnemers vermelden op alle inzendingen een zelf te bepalen code bestaande uit drie letter- en cijfertekens (bijvoorbeeld ABC 123). In een **blanco briefomslag waarop alleen hun code**, die met hun inzending wordt meegestuurd, vermelden zij hun identificatiegegevens (hun code, naam, adres, telefoonnummer, e-mail adres).

Deze enveloppe wordt na afloop van de jurering geopend in aanwezigheid van de jury.

Eén deelnemer kan meer dan één prijs ontvangen.

Artikel 6.

Voor de Foto- en Filmpersprijs 2007 worden de volgende prijzen uitgereikt:

- **Prestigeprijs Fotopers: 1000 euro en het beeldje De Fotojournalist**
- **Prijs van de VVJ: 750 euro**
- **Prestigeprijs Film: 1000 euro en het beeldje De Fotocineast**
- **Havenprijs Persfotografie van de Vlaamse Gemeenschap: 750 euro**
- **Havenprijs Filmpers van de Vlaamse Gemeenschap: 750 euro**

De bekendmaking van het juryrapport en de uitreiking van de prijzen zal plaats hebben in Antwerpen, waar ook een overzichtstentoonstelling wordt georganiseerd.

Deze tentoonstelling kan nadien, exclusief verzekerings- en vervoerkosten, geheel of gedeeltelijk gratis ter beschikking worden gesteld van de sponsors en de subsidiërende overheden.

Ook geïnteresseerde derden (culturele centra, overheidsinstellingen, bedrijven...) kunnen, exclusief verzekerings- en vervoerkosten, mits betaling van een huurprijs, over de tentoonstelling beschikken.

Artikel 7.

De jury wordt samengesteld uit personen die **professioneel betrokken zijn bij fotografie of camerawerk**.

Zij mogen onder geen beding lid zijn van de VVB.

Ook directe familieleden van deelnemers vallen buiten beschouwing.

De beslissing van de jury is onherroepelijk. Over haar beslissingen wordt geen briefwisseling gevoerd.

De jury kan beslissen om een prijs niet toe te kennen. Zij motiveert deze beslissing in het juryrapport.

Artikel 8.

De opnamen worden na afloop van de wedstrijd terugbezorgd aan de deelnemers.

De organisatoren behouden wel het recht om bevroonde opnamen, zonder reproductierechten, ter beschikking te stellen van de pers, de bedrijfsbladen van sponsors, om deze in het kader van de (reizende) tentoonstelling te gebruiken of om deze te publiceren of te tonen bij de promotie van de Foto- en Filmpersprijs Vlaanderen.

Artikel 9.

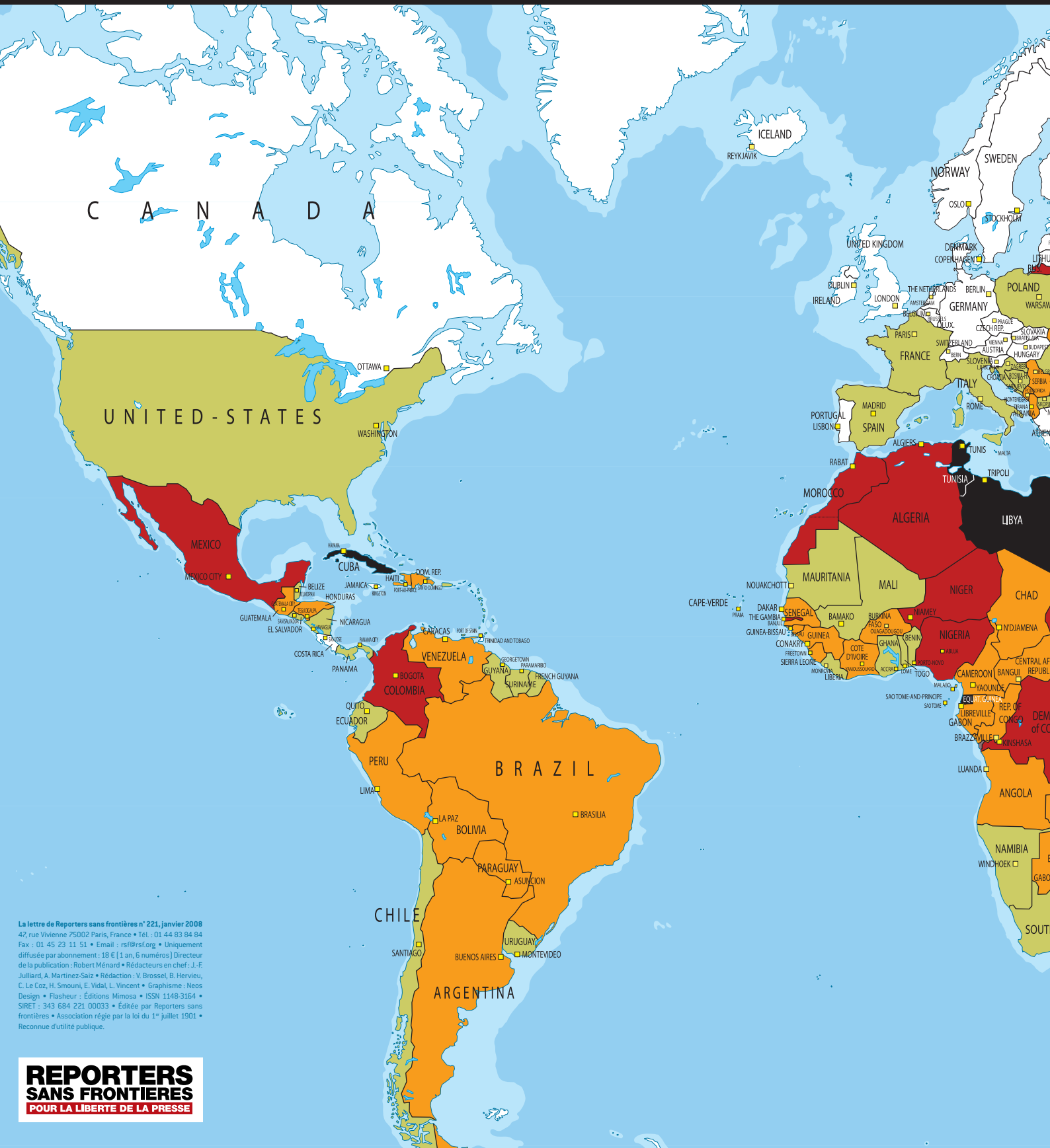
Het secretariaat van de wedstrijd wordt waargenomen door de afdeling Antwerpen-Limburg van de VVB (zie onderstaand adres).

Secretariaat: Hogebeaan 18, 2960 Brecht

03/636 03 62 - 0479/99 17 44

mieke.abel@skynet.be

FREEDOM OF THE PRESS

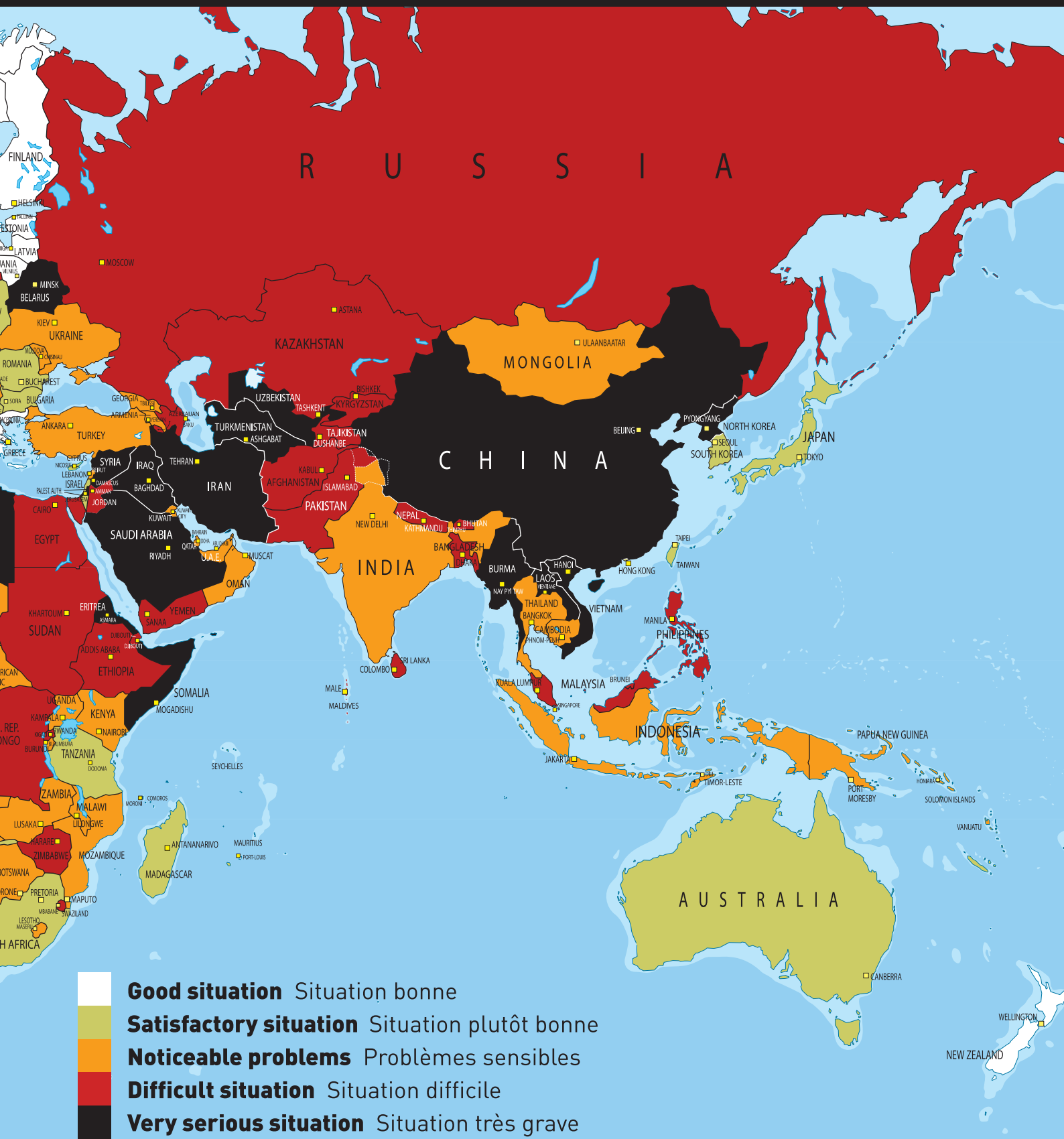

La lettre de Reporters sans frontières n° 221, janvier 2008
47, rue Vivienne 75002 Paris, France • Tél. : 01 44 83 84 84
Fax : 01 45 23 11 51 • Email : rsf@rsf.org • Uniquement diffusée par abonnement : 18 € (1 an, 6 numéros) Directeur de la publication : Robert Ménard • Rédacteurs en chef : J.-F. Julliard, A. Martinez-Saiz • Rédaction : V. Brossel, B. Hervieu, C. Le Coz, H. Smouni, E. Vidal, L. Vincent • Graphisme : Neos Design • Flashheur : Editions Mimosa • ISSN 1148-3164 • SIRET : 343 684 221 00033 • Editée par Reporters sans frontières • Association régie par la loi du 1er juillet 1901 • Reconnue d'utilité publique.

**REPORTERS
SANS FRONTIÈRES**
POUR LA LIBERTÉ DE LA PRESSE

LA LIBERTÉ DE LA PRESSE

S WORLDWIDE IN 2008

DANS LE MONDE EN 2008

40.000 EURO WEGENS SCHENDING BRONNENGEHEIM

Dirk Voorhoof

Universiteiten Gent en Kopenhagen

Eind november 2007 deed het Europese Mensenrechtenhof in Straatsburg Hof twee uitspraken die verband houden met de soms gespannen relatie tussen media en justitie. In beide uitspraken, waarvan een tegen België, benadrukt het Hof unaniem, nog maar eens, hoe belangrijk de bescherming van journalistieke bronnen wel is in het kader van de persvrijheid. Justitie moet daarom de grootste omzichtigheid aan de dag leggen als het te maken krijgt met het journalistieke bronnengeheim.

Tillack tegen België

De Belgische zaak waarover het Europees Hof oordeelde betreft de huiszoeking en inbeslagname van journalistiek materiaal toebehorend aan de in Brussel gevestigde *Stern*-journalist Hans-Martin Tillack. Tillack had in een aantal artikelen verslag uitgebracht over vermeende financiële corruptie binnen de EU-administratie. Volgens een intern onderzoek bij de antifraudedienst van de EU (OLAF) steunde de berichtgeving van Tillack op vertrouwelijke informatie die mogelijk gelekt was door een EU-ambtenaar, tegen betaling. Hierdoor kon Tillack zelf verdacht worden van actieve corruptie en omkoping van een ambtenaar.

De bevindingen van het OLAF-rapport werden in februari 2004 overgemaakt aan onder meer de Belgische gerechtelijke autoriteiten, wat aanleiding gaf tot de gewraakte huiszoekingen en inbeslagnames, op bevel van een Brusselse onderzoeksrechter. De Brusselse Kamer van Inbeschuldigingstelling bevestigde de wettigheid van de gewraakte onderzoeksmaatregelen in een arrest van 22 september 2004 en dat arrest werd op zijn beurt bevestigd door het cassatiearrest van 1 december 2004, dat toen ook in *De Journalist 2005/77* gerapporteerd en bekritiseerd werd. De feiten dateren van 2004, de wet van 7 april 2005 betreffende de bescherming van de journalistieke bronnen was toen dus nog niet van kracht. Maar onmiskenbaar was een loopje genomen met de toepassing van art. 10 EVRM.

Tillack diende, samen met de International Federation of Journalists (IFJ), klacht in bij het Gerecht van Eerste Aanleg te Luxemburg, maar werd afgewezen: daar luidde het dat niet de EU of OLAF, maar wel de Belgische autoriteiten verantwoordelijk waren voor de gewraakte onderzoeksmaatregelen en inbeslagname. Het Europees Mensenrechtenhof in Straatsburg komt nu tot de conclusie dat de Belgische autoriteiten hun boekje te buiten zijn gegaan en het belang van de journalistieke bronnenbescherming hebben miskend. Het arrest maakt duidelijk dat het journalistieke bronnengeheim ook geldt wanneer een bron of een informant onwettig heeft gehandeld: *“Le droit des journalistes de taire leurs sources ne saurait être considéré comme un simple privilège qui leur serait accordé ou retiré en fonction de la licéité ou de l’illicéité des sources, mais un véritable attribut du droit à l’information, à traiter avec la plus grande circonspection”*. Het Hof meent dat de verdenkingen tegen Tillack op al te los

zand steunden, want blijkbaar waren ze enkel op een gerucht gebaseerd. Ook de omvang van de inbeslagname (16 kisten met documenten, twee archiefdozen, twee computers, vier draagbare telefoons en een metalen kast), bovendien zonder enige inventarisatie, vindt het Hof er ver over. Andermaal een inbreuk dus op artikel 10 EVRM. De Belgische staat moet aan Tillack 40.000 euro betalen als billijke genoegdoening voor morele schade en kosten.

Voskuil tegen Nederland

Ook in Nederland voeren pers en justitie wel eens strijd. In 2000 werd de journalist Koen Voskuil in de gevangenis – het ‘huis van bewaring’ – opgesloten omdat hij weigerde de naam te noemen van een politiemans die blijkbaar informatie had gelekt in een onderzoek dat leidde tot een strafzaak in verband met wapenhandel. De journalist had in een artikel geschreven dat een politiemans hem had toevertrouwd dat een lek in de centrale verwarming in een appartement slechts een voorwendsel was geweest voor de politie om een bezoek aan de woning van een verdachte te brengen, waar vervolgens ‘toevallig’ wapens werden aangetroffen. Voskuil werd opgeroepen als getuige in de strafzaak, maar weigerde de bron te noemen van het bericht dat hij had gepubliceerd, zich beroepend op zijn zwijgrecht als journalist. De verdediging hechte echter waarde aan zijn getuigenis, omdat als het verhaal van de journalist klopte, het bewijs betreffende het wapenbezit allicht onrechtmatig verkregen was, hetgeen tot vrijspraak van de verdachte kon leiden. Omdat de journalist bleef weigeren zijn bron te noemen, werd Voskuil op bevel van het hof van beroep te Amsterdam in gijzeling genomen. Pas twee weken later werd de gijzeling opgeheven, nadat het Amsterdamse hof tot het inzicht was gekomen dat aan het getuigenis van de journalist geen geloof kon worden gehecht. Alle politieagenten die in het onderzoek naar de wapenhandel waren betrokken hadden immers onder ede verklaard niet met de journalist gesproken te hebben.

Voskuil diende bij het Europees Hof in Straatsburg klacht in wegens schending van artikel 10 EVRM (vrijheid van meningsuiting). Het Hof vindt nu, in een arrest van 22 november 2007, de inmenging door de Nederlandse justitie niet te verantwoorden. Het Hof zegt verrast te zijn over de hardnekkigheid waarmee men gepoogd heeft de identiteit van de journalistieke bron te achterhalen, juist naar aanleiding van bepaalde berichtgeving die mogelijk bepaalde misstanden bij het functioneren van het overheidsapparaat aan de kaak stelde. Bij afweging van alle belangen had in deze zaak voorrang moeten worden gegeven aan het belang dat gemoeid is met de journalistieke bronbescherming. De overheidsinmenging was niet noodzakelijk in een democratische samenleving.

EHRM 22 november 2007, Voskuil t. Nederland en EHRM 27 november 2007, Tillack t. België, www.echr.coe.int (Hudoc).

GEKLEURDE JOURNALISTIEK

Luc Vanheerentals

Is er iets veranderd sinds 1993, toen onderzoekers van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding en de K.U.Leuven vaststelden dat er in de Vlaamse media sprake was van een stereotypering van de migrant als crimineel, profiteur of sukkelaar die enkel media-aandacht kreeg bij problemen? Die vraag stond centraal tijdens een debat van het Trefpunt voor Media (TrefMedia) van het Minderhedenforum op 10 januari in Antwerpen.

Volgens Katleen De Ridder van TrefMedia is er weliswaar beterschap, maar onvoldoende. "De klacht over stereotypering houdt stand. Nog steeds is minder dan 1 procent van de Vlaamse beroepsjournalisten van allochtone origine."

Volgens recent onderzoek van de UGent en ULB zijn vele pijnpunten uit 1993 opgelost, maar die conclusie is volgens De Ridder te optimistisch. "Er zijn wel wat meer allochtone journalisten aan het werk, en er wordt ook meer nieuws gebracht over etnische minderheden, waarvan de woordvoerders worden opgevoerd. Dit is echter ook het gevolg van de toegenomen participatie van etnisch-culturele minderheden. Het wil nog niet zeggen dat de stereotype beeldvorming achter ons ligt."

Ook Ico Maly van Kif Kif Mediawatch stelde dat de situatie nog steeds verre van rooskleurig is. Hij citeerde uitspraken zoals "ook in Nederland vormen migranten een tijdbom". Volgens de aanbevelingen van de AVBB uit 1994 moeten journalisten meer aandacht hebben voor dit 'impliciete' aspect van hun werk. Maly: "Journalisten hebben een grote invloed op de beeldvorming over allochtonen. Dat is ook een kwestie van kwaliteit en diepgang. Het valt me bijvoorbeeld op dat steeds beginnende journalisten belast worden met interculturaliteit, zodat we elk jaar opnieuw moeten uitleggen welke fouten er gemaakt worden over het offerfeest."

Nico Carpentier, hoogleraar communicatiewetenschappen aan de VUB, riep de mediawereld op de illusie over journalistieke

objectiviteit te doorprikken en hierover op redacties de discussie aan te gaan. Volgens hem zullen meer journalisten van allochtone origine op redacties niet automatisch veel veranderen. "Media moeten zich meer algemeen bezinnen over hun democratische kwaliteit, en meer bepaald over hoe ze omgaan met minderheden en die mensen in beeld brengen."

De VRT organiseert al enkele jaren stages voor allochtonen, die dan zes maanden meedraaien in programma's. Vier van hen kregen al een vast contract. "We speuren onder allochtone kandidaten in de eerste plaats naar goede journalisten", aldus Gianni Marzo van de Cel Diversiteit. "We zoeken ook een gekleurde anker. Iets minder dan 2 procent van de VRT-werknemers is van allochtone afkomst, dat moet 4 à 5 procent worden. Uit onze tellingen blijkt alvast een sterke stijging van het aantal gekleurde personen op het scherm. In de non-fictie gaat het zelfs om 10 tot 17 procent in de periode 2004-2007."

Duncan Braeckveldt, kabinetsmedewerker van Mediaminister Geert Bourgeois, sputterde weinig tegen toen Katleen De Ridder het beleid met betrekking tot deze thematiek als "losse, weinig duurzame flodders" omschreef. "Het klopt dat zowel mijn minister als zijn collega's van inburgering Marino Keulen en gelijke kansenbeleid Kathleen Van Brempt terzake initiatieven nemen. Ik wil streven naar een meer samenhangend verhaal."

Bourgeois trekt geld uit voor TrefMedia, dat een brug wil slaan tussen media en etnisch-culturele minderheden, maar beslissingen gelden slechts voor een jaar. Duncan Braeckveldt: "De 1 miljoen euro steun aan de geschreven pers gaat volgend jaar naar opleidingsprojecten. Ook hier liggen mogelijkheden om iets rond diversiteit te doen, ook al hangt dit af van de mediabedrijven zelf."

SCHEEF BEKEKEN

"Ik relatieveer veel beter dan vroeger. Ik werk voor televisie en heb een luxejob die veel mensen heel graag zouden doen. Ik ben heel blij dat ik hem mag doen. Maar ik weet ook dat het van de ene dag op de andere gedaan kan zijn."

Phara de Aguirre over werken na haar borstkanker, in Dag Allemaal van 8 januari 2008

"Mijn sterkte in de journalistiek, mijn empathische vermogen, begrijpen wat de andere denkt en voelt, is tegelijk mijn grote zwakte. Die overgevoeligheid voor anderen maakt mij ook kwetsbaar. (...)

Journalisten hebben een erg gevaarlijke job. Je staat constant onder druk en je bent maar zo goed als je laatste stuk. Ik heb mijn limieten leren kennen. Ik zal geen opdrachten meer aanvaarden voor een groot portretinterview dat je pas woensdag kan afnemen en dat vrijdag klaar moet zijn."

Betty Mellaerts over haar depressie eind jaren negentig, in Te Gek - Dossier Geestelijke Gezondheid, gevoegd bij De Standaard van 8 januari 2008

"De journalisten hier hebben een heel andere instelling. Eens ze een vast contract hebben, daalt hun productiviteit met 70 procent. Ook nemen ze het niet altijd even nauw met de deadlines. Al moet ik toegeven dat ze ook onder veel moeilijker omstandigheden moeten werken. Iedereen die in Uganda geld verdient - en journalistiek behoort hier tot de best betaalde jobs - moet dat afstaan om zijn familie te onderhouden."

Els De Temmerman, hoofdredactrice van de Ugandese krant The New Vision, in Gazet van Antwerpen van 6 januari 2008

"Alleen freelancejournalisten die stukken schrijven die de redactie net zo goed zelf kan maken, verliezen hun broodwinning in economisch minder goede perioden. Maar wie morgen onze hoofdredacteur een kritisch interview met Hugo Chàvez of Vladimir Poetin kan bezorgen, zal zonder twijfel een factuur mogen sturen."

Brecht Decaestecker in De Morgen van 7 januari 2008

"Un journaliste digne de ce nom ne donne pas ses sources. Chacun doit le comprendre, chacun doit l'accepter."

De Franse president Nicolas Sarkozy tijdens een persconferentie op 10 januari 2008

"5,6 miljard dollar voor Amerika's grootste zakenkrant, 240 miljoen euro voor haar Franse evenknie en 17,2 miljard dollar voor 's werelds meest vermaarde persbureau. De overnames van Dow Jones, Les Echos en Reuters leverden aandeelhouders in 2007 prachtige bonussen."

Bas Kurstjens in Dit was 2007, de eindejaarbijlage van De Tijd

"Nieuws moet over alles kunnen gaan. Cruciaal is de invalshoek. Terzake kan perfect een stuk over K3 brengen, maar dan wil ik wel te weten komen hoeveel die meisjes verdienen en wil ik inzicht krijgen in de structuren van Studio 100. Als je verbreding met meerwaarde brengt, heb ik daar geen enkel probleem mee."

Kris Hoflack, VRT-hoofdredacteur Duiding, in Knack van 3 januari 2008

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek over de klacht van de heer Noël Slangen tegen *Knack* en de heer Dirk Draulans journalist

Met een brief van 19 juni 2007 dient Noël Slangen klacht in tegen *Knack* en tegen journalist Dirk Draulans naar aanleiding van een artikel dat in het magazine van 23 mei 2007 is verschenen onder de titel 'Steve in de slangenkuilt'. (...)

DE FEITEN

Klager is afgevaardigd bestuurder van het communicatiebedrijf Groep C en ook actief als communicatiedeskundige van de VLD. In het nummer van 23 mei 2007 brengt *Knack* een lang artikel waarin journalist Dirk Draulans de contacten van klager en van zijn bedrijf schetst, een aantal zaken bespreekt waarin klager en zijn bedrijf verwickeld zijn of zijn geweest en de persoon en het bedrijf in een negatief daglicht stelt.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Noël Slangen betoogt dat *Knack* al sedert 2002 campagne tegen hem voert, en hem in het nummer van 23 mei 2007 opnieuw aanvalt. Noch journalist Dirk Draulans, noch een ander journalist van *Knack*, hebben klager voordien benaderd om hem een repliek te vragen op de geuite beschuldigingen. Het principe van journalistiek wederhoor, een basisprincipe van de journalistieke beroepsethiek, is daarom geschonden. Het is niet de eerste keer dat *Knack* op die manier te werk gaat, zegt klager. Klager voert aan dat een partner van Groep C journalist Draulans in 2002 benaderd heeft met het voorstel hem te helpen met vragen die hij zou hebben bij zijn eerste artikel. Maar Draulans wou toen niet ingaan op dat voorstel. Klager erkent dat hij heeft geweigerd om interviews aan *Knack* toe te staan, maar dat betekent niet dat hij niet bereid zou geweest zijn om wederwoord te bieden aan de aantijgingen in *Knack*. Hij verwijst naar *Humo*, dat hij ook een interview heeft geweigerd maar wel concrete gegevens heeft bezorgd in verband met bepaalde dossiers. Klager voert aan dat in het artikel van *Knack* meerdere fouten staan, maar wil zijn klacht beperken tot het niet-respecteren van de ethische plicht tot wederhoor.

Knack betoogt in de eerste plaats dat de journalist niet verplicht was om klager te contacteren voor een wederwoord. Directeur van *Knack* Rik Van Cauwelaert en journalist Dirk Draulans wijzen erop dat *Knack* al sinds 2002 aandacht besteedt aan de activiteiten van klager, en dat hem ook gevraagd is om een interview te geven aan het weekblad. Maar klager heeft dat systematisch geweigerd. Klager is wel tussenbeide gekomen bij de verantwoordelijke uitgever, en is ook een gerechtelijke procedure begonnen tegen *Knack*. Bovendien heeft klager op 30 april 2007, dus voor de publicatie van het gewraakte artikel in *Knack*, een vrije tribune in *De Morgen* geschreven tegen de berichtgeving van *Knack*. Hij gaat in die bijdrage in op een aantal juridische aspecten van de berichten die over hem en zijn bedrijf worden verspreid en die ook het onderwerp zullen uitmaken van het gewraakte,

nog te verschijnen artikel. Daarbij kondigt hij ook de oprichting van een website aan om klachten over *Knack* te bundelen. In die omstandigheden kon er van een ernstige toepassing van wederhoor geen sprake zijn, meent *Knack*. Van Cauwelaert en Draulans wijzen er nog op dat het artikel van 23 mei 2007 gebaseerd was op een reeks geloofwaardige bronnen en documenten, zodat het niet nodig was een reactie aan klager te vragen.

BESLISSING

Het wederhoor is een belangrijke regel van de journalistieke beroepsethiek. Wanneer een journalist ernstige beschuldigingen uit, is het in beginsel aangewezen dat hij de betrokkene voor de publicatie of uitzending de kans geeft hierop te reageren (Zie: *RvdJ 2003-07, Jolie t./ Fruyt, en RvdJ 2007-13, Michel t./ De Coninck*). Enkel indien hiervoor ernstige redenen zijn, bijvoorbeeld wanneer de journalist aannemelijk maakt dat hij zijn informatie uit diverse en van elkaar onafhankelijke getuigenissen heeft gehaald of wanneer het fysiek onmogelijk is om de betrokkene te contacteren, kan ervan worden afgeweken (Zie: *RvdJ 2007-07, Devos t./ Het Laatste Nieuws en Masschelin*).

De Raad voor de Journalistiek oordeelt dat de journalist aannemelijk weet te maken dat hij zich heeft gebaseerd op betrouwbare documenten en informatie. Maar zelfs dan was het toepassen van wederhoor aangewezen om klager de gelegenheid te geven om zijn versie van de feiten toe te lichten.

De Raad voor de Journalistiek stelt echter vast dat er in deze zaak ernstige redenen waren om geen wederhoor toe te passen. Klager heeft, in een opiniebijdrage die gepubliceerd werd in *De Morgen* van 30 april 2007 – nauwelijks drie weken voor het betwiste artikel in *Knack* – publiek aangekondigd dat hij voortaan op een speciaal daartoe opgerichte website zou reageren op de artikelen van *Knack*. Hij verantwoordt dit met de overweging dat 'gedetailleerd' ingaan op valse beschuldigingen meer plaats (zou) vergen dan de media bereid zijn daaraan te besteden. Dit lijkt duidelijk te impliceren dat klager niet meer bereid was om in *Knack* zelf te reageren.

Overigens bestaat er tussen beide partijen al jaren een bijzondere animositeit. Partijen zijn al sedert vijf jaar verwickeld in een ernstig conflict, dat van de kant van klager heeft geleid tot een juridische procedure met een zware schadeclaim tegen *Knack*.

Gelet op deze bijzondere omstandigheden kan de Raad er begrip voor opbrengen dat, in dit specifieke geval, de journalist de indruk kan hebben gehad dat klager sowieso niet tot een reactie of tot medewerking aan het artikel bereid zou geweest zijn en dat hij om die reden geen contact heeft gezocht met klager.

Daarom is de Raad voor de Journalistiek van oordeel: De klacht is ongegrond

Brussel, 10 januari 2008

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek over de klacht van de heren Marcel S., Armand S. en Jurgen C. tegen *Het Belang van Limburg* en de heer Ivo Vandekerckhove, hoofdredacteur

Met een brief van 8 augustus 2007 dienen Marcel S., Armand S. en Jurgen C. klacht in tegen *Het Belang van Limburg* naar aanleiding van een artikel dat in de krant van 28 juli 2007 is gepubliceerd onder de titel 'Psychiatrisch rapport nefast voor de verdachte'. (...)

DE FEITEN

Eerste klager was bevriend met Els Van Doren, die op 18 november 2006 in Opglabbeek in nog onopgehelderde omstandigheden overleed na een dodelijke val met haar parachute. Sinds januari 2007 zit een gemeenschappelijke vriendin van eerste klager en van het slachtoffer in voorarrest omdat ze ervan verdacht wordt de parachute te hebben gesaboteerd. Op 28 juli 2007 publiceert *Het Belang van Limburg* een artikel over het psychiatrisch rapport dat over de verdachte is opgesteld. Het artikel is geïllustreerd met een foto waarop eerste klager samen met het slachtoffer is afgebeeld, en die het onderschrift draagt: 'Eindhovenaar Marcel S. en Els Van Doren'.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Eerste klager betoogt dat hij geen probleem heeft met het artikel dat *Het Belang van Limburg* op 28 juli 2007 heeft gepubliceerd over de zaak, maar hij vindt wel dat de publicatie van de foto die het artikel illustreert een onnodige schending uitmaakt van zijn privacy. Volgens hem is de foto afkomstig uit zijn privéarchief. Eerste klager staat er zeer herkenbaar op. Bovendien houdt de foto geen verband met het artikel, dat over het psychiatrisch verslag van de verdachte handelt. Eerste klager wijst er ook op dat voordien met *Het Belang* was afgesproken om enkel de initialen van zijn familienaam te vermelden, omdat hij geen verdachte is. De krant heeft dat – op één spijtige vergissing na – ook gerespecteerd, maar de publicatie van een herkenbare foto is daarmee in tegenspraak. Eerder zijn in de krant nog foto's verschenen waarop eerste klager stond, maar die waren onduidelijk zodat enkel bekenden hem hebben herkend. Maar door de foto in de krant van 28 juli 2007 wordt hij nu ook door onbekenden over de zaak aangesproken.

Tweede klager is de tweelingbroer van eerste klager, en lijkt sterk op hem. Omdat de publicatie van de foto ook tweede klager in rechtstreeks verband kan brengen met de moordzaak, dient hij klacht in.

Derde klager heeft de bewuste foto gemaakt. Hij betoogt dat de foto zonder zijn toestemming is geplaatst en dat de krant zijn auteursrecht heeft geschonden. *Het Belang van Limburg* betoogt dat de publicatie van de foto journalistiek relevant is. Eerste klager is een spilfiguur

in de moordzaak, omdat hij zowel met het slachtoffer als met de verdachte een relatie onderhield. Eerste klager is dus een direct betrokkene en hij wordt waarschijnlijk een kroongetuige op het te verwachten assisenproces. De foto toont hem samen met het slachtoffer, en niet in een privésituatie. Bovendien heeft eerste klager zich eerder niet verzet toen de krant een foto publiceerde waarop hij eveneens te zien was.

Volgens *Het Belang van Limburg* is de klacht van tweede klager onontvankelijk, omdat hij niet op de foto staat en de krant er niet voor verantwoordelijk is dat hij gelijk op eerste klager.

Wat de klacht van derde klager betreft, betoogt *Het Belang van Limburg* dat de krant bereid is de publicatie van de foto te vergoeden. Maar aangezien het een auteursrechtelijke aangelegenheid betreft, is de Raad voor de Journalistiek hiervoor niet bevoegd.

BESLISSING

Marcel S. is een rechtstreeks betrokkene in de zaak van de zogenaamde parachutemoord, aangezien hij zowel met het slachtoffer als met de verdachte bevriend was. Publicatie van zijn foto kan journalistiek relevant zijn. Toch is gelet op de omstandigheden van deze zaak de publicatie van een herkenbare foto in de krant van 28 juli 2007 niet verantwoord, omdat:

1. aan eerste klager eerder was toegezegd om zijn privacy te respecteren door het gebruik van enkel de initialen van zijn familienaam, en de publicatie van een herkenbare foto daarmee in tegenspraak is;
2. de foto in de krant van 28 juli 2007 niets toevoegt aan het artikel, dat immers handelt over het psychiatrisch rapport van de verdachte, en dat het dus niet noodzakelijk was om met publicatie van de foto de privacy van Marcel S. te schenden;
3. eerste klager alsnog geen publieke figuur is en zich ook niet als zodanig heeft gedragen.

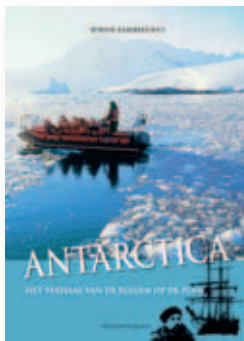
De klacht van Armand S. is onontvankelijk, omdat het feit dat iemand gelijkenis vertoont met iemand anders, hem nog geen belanghebbende maakt.

De klacht van Jurgen C. betreft een geschil over auteursrechten, waarvoor de Raad voor de Journalistiek niet bevoegd is.

Om die redenen is de raad voor de Journalistiek van oordeel: De klacht van eerste klager is gegrond

Brussel, 10 januari 2008

Johan Lambrechts
Antarctica. Het verhaal van de Belgen op de Pool
Standaard Uitgeverij

Een letterlijk 'beeldschoon' boek vol hartverwarmende foto's van de koudste plek ter wereld. De meeste Belgen weten waarschijnlijk wel dat de Belgica het eerste schip was dat ooit in het Zuidpoolijs overwinterde, maar hier krijgen ze het hele verhaal nog eens in geuren en kleuren opgedist. Ook latere, minder bekende, expeditieën worden beschreven en bepaalde personen, zoals Gaston de Gerlache en Dixie Dansercoer, worden extra in het

zonnetje gezet. Freelancejournalist Johan Lambrechts weet het allemaal boeiend te vertellen en biedt ons bovendien een schat aan documentatie en foto's die bij avontuurlijke en in geschiedenis geïnteresseerde lezers zeker in de smaak zullen vallen.

Manu Adriaens
Lof der stilte. Een koestergids
Davidsfonds/Leuven

In deze lawaaierige tijden wordt ons de waarde van stilte steeds duidelijker. Vlaanderen heeft nu ook al een officieel stiltegebied (Dender-Mark). Binnen hetzelfde kader is ook een fotowedstrijd georganiseerd en kwam

tevens dit boekje tot stand, dat geïllustreerd is met foto's van de winnende fotografe, Joke Floreal. Het boekje zelf is een alfabetische opsomming van allerlei termen die iets met stilte - én met geluid - te maken hebben. Het is een beetje een allegaartje geworden van weetjes, citaten, gebeurtenissen en zelfs een mopje. En ja, ook journalisten wordt op het belang van stilte gewezen. Tenslotte draait journalistiek meer om luisteren dan om spreken.

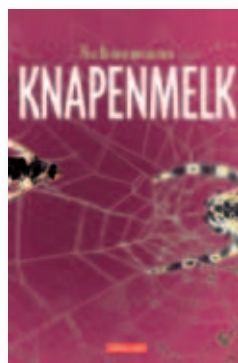
Stefaan Van Laere & Do Van Ranst
Met je vinger in je neus
Davidsfonds/Infodok

Journalisten staan weliswaar niet echt bekend om stijlvol gedrag, maar dat betekent niet dat ze niet een aantal regels van de etiquette in acht nemen. En ze zelfs aan kinderen aanleren. Dit leuke boekje is een geslaagde poging om goede manieren ook voor het allerkoppigste

kroost verteerbaar te maken. Het gaat niet over zeer strenge etiketteregels die in een koninklijk paleis niet zouden misstaan, maar veeleer om regeltjes en tips die een beroep doen op het gezond verstand en het nodige respect voor de medemens. Het boek oogt mooi, is vlot geschreven en van ludieke tekeningen voorzien. Nu je kinderen nog aan het lezen krijgen...

Roger Schoemans
Knapenmelk
Davidsfonds/Literair

Wie net als ik verslaafd is geraakt aan de misdaadromans van Roger Schoemans, met persfotograaf Geo Joosten in de hoofdrol, zal met plezier het nieuwste boek in de reeks kopen. Als geen ander slaagt Schoemans erin een idyllisch beeld van het Haspengouwse platteland op te roepen, en een heel wat minder idyllisch (zij het charmant) beeld van het ons bekende perswereldje. Deze keer komt Joosten in een pedofiliezaak met verreikende tentakels terecht. Op zijn bekende laconieke manier trekt hij zich weinig aan van gerechtsprocedures, maar trekt samen met enkele getrouwen zelf op onderzoek uit. Soms loopt Schoemans wel wat verloren in te veel nevenverhaaltjes die het verloop van het verhaal nodeloos ingewikkeld maken, maar zijn vlotte pen maakt veel goed.

Barend Leyts, Brigitte Balfort en Mark Van den Wijngaert
Kroonprins Filip
Houtekiet

Het hof vond het nog wat te vroeg voor een officiële biografie, maar daar waren enkele royaltyjournalisten het niet mee eens. Onze kroonprins is tenslotte al een heel eind in de veertig en zeker geen onbesproken blad in onze monarchie. Zeker de jongste tijd haalde prins Filip vaak het nieuws in negatieve zin, wegens weer eens een 'een uitschuiver'. In plaats van mee te gaan in de anti-Filipstemming die vaak in de Vlaamse media heerst, kozen deze journalisten ervoor om op een zo objectief mogelijke wijze zijn leven te beschrijven, van zijn geboorte tot het laatste incident op de nieuwjaarsreceptie van 2007. Verschillende kanten van het verhaal worden belicht en vele getuigen mogen hun zegje doen. Dat maakt het tot een eerlijk, maar voorzichtig boek, zonder veel verrassingen.

Piet Teigeler
Dood
Houtekiet

Een tiende en laatste deel voor speurdersduo Carpentier en Dewit. Al speelt oud-commissaris Carpentier nog maar een louter symbolische rol, aangezien hij het hele boek in coma

ligt. Het is aan zijn opvolgers, Dewit en Martens, om uit te zoeken wie dat op zijn geweten heeft. Via allerlei omwegen komen ze bij de Liberty ships en de Taiwanese maffia uit. De plot is niet altijd even gemakkelijk te volgen, maar oud-journalist Piet Teigeler houdt zijn schrijfstijl altijd luchtig genoeg om het verteerbaar te maken. Keerzijde daarvan is dat sommige personages een beetje karikaturaal overkomen, maar je hebt het boek waarschijnlijk al uitgelezen voor je dat überhaupt opmerkt.

Mark Schaevers

Gevallen torens. Gesprekken bij de aanvang van de eenentwintigste eeuw

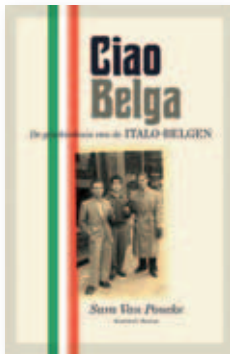
Atlas

Humo-journalist Mark Schaevers biedt ons een uitgelezen lijst interviews aan met belangrijke mensen uit de literaire en politieke wereld van de 21ste eeuw. Aan bod komen onder meer Ian McEwan, Robert Kaplan, Ayaan Hirsi Ali en Amos Oz en de centrale vraag is wat de grote problemen en uitdagingen van deze eeuw zullen worden. Voornaamste thema is, hoe kan het ook anders, de dreiging van het islamisme. Maar ook de wereldeconomie en de verhouding tussen Europa en Amerika worden uitgebreid besproken. Het leidt in ieder geval tot boeiende en zeer uiteenlopende analyses. Het moge duidelijk wezen dat over deze onderwerpen nog geen consensus bestaat en dat laat de lezer de vrijheid om zelf een eigen mening te vormen.

Sara Van Poucke

Ciao Belga. De geschiedenis van de Italo-Belgen

Meulenhoff/Manteau

Migratie is van alle tijden en zeker ook in België. Nu denken we bij migranten vaak spontaan aan Turken en Marokkanen, maar vlak na de Tweede Wereldoorlog waren het vooral Italianen die hier, op verzoek van de overheid, in de mijnen kwamen werken. VRT-journaliste Sara Van Poucke ging een aantal Italo-belgen opzoeken om te zien hoe het hun intussen is gegaan. Ze kiest daarbij niet voor een chronologisch overzicht van de Italiaanse migratiegolven, maar kaart verschillende thema's aan. Zo is er een stuk over de Italiaanse wielrenners, de Italiaanse restaurants, Italianen in Belgische rusthuizen, enzovoort. Ze laat de mensen zelf aan het woord en dat maakt het tot een warm en aangenaam leesbaar boek.

Serge Simonart

Onze man undercover

lannoo

Het zijn niet altijd BV's die in de schijnwerpers moeten staan, ook de gewone man kan aanleiding geven tot boeiende verhalen. En wie kan dat beter aantonen dan 'onze man' Serge Simonart, die zich voor de gelegenheid verdiepte in de wereld van onder meer de duivenmelker, de bedelaar, Sinterklaas en die zelfs op zoek ging naar een vrouw (allemaal

voor het nut van 't algemeen natuurlijk). In sommige hoofdstukken is Simonart wel erg lang van stof, maar hij toont zich duidelijk een meestertverteller die steeds de juiste snaar weet te raken. De situaties die hij beschrijft zijn herkenbaar, de mensen levensecht. En hoewel zijn beschrijvingen vaak zeer komisch zijn, verlaagt hij zich nooit tot uitlachen en behandelt hij groot en klein met respect.

Evita Neefs

De verdeelde staten. De VS na George W. Bush

lannoo

Het jaar 2008 wordt spannend voor de VS. Zelfs nu al is de presidentsverkiezing niet weg te denken uit het nieuws. Er staan dan ook grote belangen op het spel en de wereld volgt de ontwikkelingen van de voorlopig nog enige echte supermacht met argusogen. Daarom schreef *De Standaard*-journaliste Evita Neefs alvast een boek om ons een beetje wegwijs te maken in de verkiezingsprocedure van de VS. Ze koppelt dat aan een overzicht van de regeerperiode van Bush jr. Erg diep gaat die analyse echter niet, maar dat wordt goedge maakt door de duidelijke en overzichtelijke uitleg over het verloop van de komende verkiezingen. Wie de strijd aandachtig wil volgen, kan dus met dit boek al een begin maken.

Newsnight 6
vrijdag 15 februari 2008 - Perskring Kortrijk

De Perskring Kortrijk chillt en slaat de beentjes uit. Op vrijdag 15 februari organiseren we voor de zesde keer onze Newsnight, een lekkere ouderwetse fuif met DJ's uit medialand. Newsnight is met de jaren uitgegroeid tot een ontmoetingsplaats van journalisten en mensen die veel met media in contact komen. Het initiatief maakt het voor beide partijen mogelijk elkaar eens in andere omstandigheden te ontmoeten. Een woordje met elkaar kunnen praten, is in dat verband onontbeerlijk en daarom staat de muziek tot 23 uur op een laag pitje. Vanaf dan gaan de schuivers op de mengtafel echter onverbiddeijk open en is het feestten geblazen tot de ochtend.

Newsnight 6 vindt plaats in Zaal Heerlijkheid, in de Zeger Van Heulestraat in Heule (vlakbij het voormalige station). Deuren open vanaf 20u30. Kaarten kosten 5 euro in voorverkoop en 6 euro aan de deur. Ze zijn verkrijgbaar bij alle leden van de Perskring Kortrijk (www.perskringkortrijk.be). Wie aanwezig is op Newsnight 6, maakt kans op een gratis overnachting met ontbijt in het prestigieuze Hotel Damier op de Grote Markt in Kortrijk.

LIEVER GEEN NODELOOS GEKIBBEL OM ANNICK

Een estafettecolumn van Caroline Van den Berghe

Het is fijn te lezen dat *Koppen Justitie* voor wat beroering heeft gezorgd met de uitzending van een paar maanden geleden over Annick Van Uytsel. Maar wat Kirsten Bertrand van *Het Belang van Limburg* schrijft in *De Journalist* nummer 109, is er wel heel ver over.

Collega Bertrand hekelt wat ze "de exclusieve samenwerking tussen het programma en het gerecht" noemt, en ze verwijst daarbij naar het protocol dat de VRT getekend heeft met de magistratuur bij het tot stand komen van het opsporingsprogramma *Koppen Justitie*. Dat protocol bestond inderdaad, maar enkel voor het programma *Koppen Justitie* en niet voor andere VRT-programma's. Dus ook níet voor *Het Journaal*.

Het onderscheid is belangrijk, ook in de zaak-Van Uytsel. Kirsten Bertrand maakt dat onderscheid niet en vergist zich dus als ze zegt dat de speurders *Het Journaal* hebben gebeld toen ze de fiets van Annick Van Uytsel hadden gevonden. Zogezegd omdat dit kaderde in het akkoord tussen de VRT en het gerecht.

Het klopt dat de ontdekking van de fiets een primeur van *Het Journaal* was. Eigen nieuwsgaring door *Het Journaal*, heet zoiets. Het heeft niets maar dan ook niets te maken met een "gemakkelijke toegang tot gecontroleerde informatie", zoals Kirsten Bertrand schrijft. Met andere woorden: de VRT werd noch wordt bevoordeeld door het gerecht. Toen de fiets van Annick Van Uytsel in juli werd gevonden was er bovendien nog geen sprake van een speciale uitzending over de zaak-Van Uytsel, laat staan van een afspraak met het Leuvense gerecht en de speurders daarover.

Toen het gerecht van Leuven eind oktober vorig jaar tot het besluit was gekomen om via het programma een oproep te doen tot de bevolking, is er lang over de inhoud van de uitzending gediscussieerd. Een discussie tussen *Koppen Justitie* en het gerecht. Voor Kirsten Bertrand is dat een brug te ver, omdat volgens haar de andere (lees: commerciële) media werden afgesneden van informatie. Ze verdenkt er *Koppen Justitie* zelfs van dat het de vrienden en ouders van Annick een spreekverbod heeft opgelegd.

De waarheid is net iets anders. Machteld Libert en ik hebben de vrienden zelf gecontacteerd voor *Koppen Justitie*. Ze zijn dus niet over de brug gehaald door het gerecht, zoals collega Bertrand schrijft. Overigens, de vrienden hadden geen te hoge dunk van de media en aan sommige collega's hadden ze niet bepaald fijne herinneringen.

Het contact met de ouders is op verzoek van *Koppen Justitie* inderdaad gelegd door één van de speurders. Maar is dat een journalistieke misdaad? Als de ouders 'nee' hadden gezegd, dan hadden wij dat ook aanvaard en gerespecteerd.

(Foto VRT - Phile Deprez)

Kirsten Bertrand schrijft nog dat de Concentra-kranten na de uitzending een foto van de ouders vroegen aan de VRT. En ze begrijpt niet dat dit niet kon, terwijl andere foto's uit de reportages – van de vriendinnen meer bepaald – wel te koop waren. De verklaring is nochtans eenvoudig: het interview met de ouders was exclusief met *Koppen Justitie*. Dat betekent dat het nooit meer zal worden heruitgezonden op de VRT. Zo zat het ook niet in het jaaroverzicht, en komt het nooit meer op *Het Journaal*. Dat heeft *Koppen Justitie* aan de ouders beloofd. Vandaar dat het beeld van de vader en de moeder na de uitzending niet aan andere media kon worden geleverd.

Net om dit soort gekibbel te vermijden heeft de VRT in de journaals op de dag van de uitzending ook niet gepronkt met de

nieuwe informatie over het onderzoek en met de nieuwe beelden die *Koppen Justitie* had. Ook al omdat het niet om eigen nieuwsgaring van *Het Journaal* ging. Om 13 uur hebben we niets anders gezegd dan wat er die dag en ook de weken voordien in *Het Belang* en in de andere kranten had gestaan. En neen, de Leuvense parketwoordvoerder Vits heeft ons na *Het Journaal* niet gebeld om zijn ongenoegen te uiten, zoals collega Bertrand meent te weten.

Kirsten Bertrand schrijft wel terecht dat we in de loop van de namiddag voor de uitzending een visie hadden georganiseerd voor onze collega's van de kranten. Ook voor *Het Belang*. Dat heet service. We dachten de collega's daarmee een plezier te doen, omdat ze zo meer tijd hadden om iets te schrijven voor de krant van de volgende dag. Bijvoorbeeld over het getuigenis van de ouders. VTM was, zoals Kirsten Bertrand weet, niet uitgenodigd op de persvisie. Het opsporingsprogramma zit nu eenmaal bij concurrent VRT. Maar VTM kreeg in de loop van de namiddag via Belga, net als alle andere media, wel alle informatie over het onderzoek van het gerecht en de federale politie. Volgens Kirsten Bertrand voelde VTM zich "gedwongen" om de persvisie van *Koppen Justitie* bij te wonen, ook al waren ze er niet voor uitgenodigd. Gelukkig voor Faroek Özgünes van VTM was er Kirsten Bertrand om hem het juiste adres door te spelen.

Maar eigenlijk is dat allemaal maar bijzaak. Waar het om gaat is dat de 'mediacampagne' een stroom aan tips heeft opgeleverd en dat het onderzoek daardoor nieuw leven werd ingeblazen. Misschien zou het zelfs beter zijn dat de omroepen in de toekomst bij dergelijke belangrijke onderzoeken de handen in elkaar slaan en samen een opsporingsprogramma maken.

Dat zou mooier zijn dan nodeloos kibbelen om zoiets triest als een dode tiener.

Volgende keer: Jens Franssen

Onder embargo

Désirée De Poot is na bijna twintig jaar trouwe dienst bij *Gazet van Antwerpen* aan de slag gegaan bij *Roularta Medica*, het uitgevershuis voor de medische sector van Roularta en Biblio.

Ook **Luc Demullier** is weg bij GvA, waar hij redactiemanager was. Zijn neus en die van hoofdredacteur Pascal Kerkhove bleken te weinig in dezelfde richting te staan.

Wim Wilri ruilt de krant (*De Nieuwe Gazet*) voor televisie (ATV).

En **Kristien Verbist** werkt niet langer voor *Libelle* maar versterkt nu het communicatieteam van *Bioforum*, de koepelzw van de biologische voeding en landbouw in Vlaanderen.

Brussel Deze Week verliest hoofdredacteur **Dirk Volckaerts** aan de publicatiedienst van de Europese Gemeenschappen in Luxemburg.

Opmerkelijk vertrek aan uitgeverkant:

Koen Clement verlaat De Persgroep en wordt topman van het Nederlandse WPG Uitgevers. Dat overkoepelt de boekenuitgeverijen De Arbeiderspers, Querido, De Bezige Bij en Nijgh&Van Ditmar, en geeft ook *Vrij Nederland* en *Voetbal International* uit.

Pol Van den Driessche heeft dan toch zijn zitje in de Senaat kunnen innemen, nu Yves Leterme is doorgeschoven naar de federale regering.

En als woordvoerder van de nieuwe Justitieminister Jo Vandeurzen vinden we warempel **Leo De Bock** terug.

Jeroen Wils (VTM) vervangt Piet Deslé in de Raad voor de Journalistiek. In de ondersteunende vzw van de Raad zijn **Carlo Vandenbussche** (Corelio) en **Marc Dupain** (VMMa) toetreden als bestuurder.

Paul Goossens is 65 geworden, en dat werd groots gevierd, op Hertoginnedal voorwaar en in het bijzijn van diverse toppolitici. "Tja, hoe diep kan een con-

testant vallen?", aldus Paul Goossens zelf in *De Morgen*.

Hoelang betalen we nog voor onze krant? Over die kwestie wordt gedebatteerd in het kader van de **Leerstoel Abraham Verhoeven** aan de Universiteit Antwerpen. Datum: dinsdag 12 februari om 15 uur. Plaats: het gebouw van de Grauwzusters, Lange Sint-Annastraat 7 in Antwerpen. Met praktijkmensen en deskundigen.

Goed nieuws voor het duizendtal **buitenlandse journalisten** dat in Brussel actief is: de Vlaamse regering start opnieuw met een vertaling – in het Engels – van artikelen uit de Vlaamse pers. Dat persoverzicht staat naast het weekblad *Flanders Today* dat onlangs werd gelanceerd.

Pro memorie: via www.journalist.be kunt u nog altijd deelnemen aan de wetenschappelijke **enquête 'De beroepsjournalist in 2008'**. U doet er de VVJ en de Universiteit Gent alleszins een groot plezier mee.

VVJ-BESTUUR VRAAGT WAAKZAAMHEID ROND GRENSVERVAGING TUSSEN JOURNALISTIEK EN MARKETING

STANDPUNT VVJ 21.12.2007

De verkiezing van een Vlaamse hoofdredacteur tot 'marketeer van het jaar 2007' heeft een debat op gang gebracht over de positie van zowel (hoofd)redacties als marketing- en andere commerciële diensten in de moderne mediabedrijven.

De VVJ erkent als geen ander dat ook nieuwsmedia hun weg moeten vinden naar het publiek, dat hun producten verkocht en 'vermarkt' moeten worden. In die context moeten ook redacties en al hun journalisten zicht hebben op en rekening houden met de verzuchtingen van hun publiek.

Niettemin bevatten alle journalistieke en deontologische codes tot dusver het basisbeginsel dat de redactie en de commerciële diensten van een nieuwsbedrijf opereren met het grootste respect voor elkaars eigenheid en autonomie. In dezelfde lijn dringt zich een strikte scheiding op tussen de berichtgeving enerzijds, reclame, promotie en merchandising anderzijds. Die principes staan garant voor de geloofwaardigheid van het informatieproces, het echte kapitaal van elk nieuwsbedrijf.

In dit verband vraagt de VVJ eens te meer aandacht voor de noodzaak van performante redactiestatuten in de mediahuizen. Zonder dat ze een efficiënte besluitvorming

moeten hypothekeken, waarborgen redactiestatuten een duidelijke driehoeksverhouding tussen management, hoofdredactie en redactie(raad). Ze laten tevens toe dat duidelijke afspraken worden gemaakt over zowel de redactionele autonomie als de commerciële projecten van het nieuwsbedrijf. De VVJ blijft met raad en daad ter beschikking staan voor redacties die nog niet over een werkzaam redactiestatuut beschikken.

Tevens vraagt de VVJ aan de Raad voor de Journalistiek – die naast journalistenvertegenwoordigers ook vertegenwoordigers van de mediadirecties omvat – een advies over de verhouding tussen redactie, hoofdredactie en marketing/promotie binnen een mediabedrijf. Hoe kunnen deze actoren zich optimaal tot elkaar verhouden? Hebben marketeers en reclamemakers een plaats aan de redactietafels? Welke positie en rol zijn weggelegd voor de hoofdredacties?

In dat verband wordt de Raad voor de Journalistiek ook gevraagd zich te buigen over de wet van 30 december 1963 op de erkenning van beroepsjournalisten. De criteria om een officiële perskaart te krijgen zijn toe aan een actualisering. De mediahuizen werken nu in een totaal andere context dan meer dan 40 jaar geleden.

**Uw talent:
onze toekomst!**

Redactiedirecteur

Roularta Media Group is als beursgenoteerd multimedia bedrijf al meer dan vijftig jaar actief in de wereld van de media. Dankzij de kennis en de creativiteit van ruim 3000 getalenteerde medewerkers, realiseert RMG een omzet van ruim 750 miljoen euro, hoofdzakelijk in België maar in totaal in zeven landen van Europa. Door een teamgerichte aanpak zijn we uitgegroeid tot marktleider met gratis regionale kranten (De Streekkrant, De Zondag en Steps City Magazine), magazines (Knack, Le Vif/L'Express, Trends, Sport/Voetbalmagazine, Nest, Plus, Grande, Gentleman, Bodytalk en Moneytalk; B to B-magazines in de medische, industriële en IT-sfeer in België, in L'Express, L'Expansion en in totaal in 33 magazines in Frankrijk), kranten (groep Krant van West-Vlaanderen), televisie (VTM, KANAALTWEE, Jim TV, Focus TV, WTV, Kanaal Z), radio (Q-Music en 4 FM) en internet. De modernste technologieën, wat premedia en drukkerij betreft, worden ingezet om onze klanten hoogstaande kwaliteit te bieden.

**Roularta
MediaGroup**

Bij Krant van West-Vlaanderen met zijn elf lokale edities en ruim 450.000 lezers zijn we voor de verdere uitbouw van de redactie op zoek naar een redactiedirecteur (m/v).

UW JOB

- U bent verantwoordelijk voor de organisatie en planning van de redactie en de begeleiding van de journalisten.
- U bouwt mee aan de samenwerking tussen de verschillende redacties die verantwoordelijk zijn voor de nieuwsgaring in West-Vlaanderen.
- Ook de samenwerking tussen de redactie en de commerciële dienst volgt u op.
- Samen met de algemeen directeur en de hoofdredacteur stippelt u de redactionele lijnen uit. U staat in voor het redactiebudget.

UW PROFIEL

- U hebt ervaring in een management- en/of journalistieke functie en bent gepassioneerd door journalistiek. U bent bij voorkeur West-Vlaming die onze provincie van nabij volgt.
- U bent een teamspeler die een groep kan coachen en journalistiek talent begeleidt.
- U hebt een creatieve geest om nieuwe journalistieke impulsen in de titel te leggen.
- U werkt resultaatgericht en beschikt over de nodige organisatorische vaardigheden.

U KUNT REKENEN OP

- Een loopbaan in een vooraanstaand beursgenoteerd mediabedrijf.
- Een boeiende en dynamische werkomgeving.
- Een aantrekkelijk salarispakket in verhouding tot prestaties en ervaring.

BENT U DE M/V DIE WIJ ZOEKEN?

Richt uw kandidatuur en cv met referentie RED/084 naar RMG, Kathy Corneillie, Meiboomlaan 33, 8800 Roeselare, 051 26 61 11 of solliciteer online via www.roularta.be